

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ

У статті розглядаються проблеми сформованості навчальної мотивації студентства до процесу здобуття майбутньої професії. Представлені основні засади продуктивного коректування мотивації ціннісного ставлення до майбутньої професійної діяльності в процесі навчання у вищому навчальному закладі. Охарактеризовані сучасні наукові погляди на проблему мотивації студентів щодо успішного здобуття майбутньої професії психологічного спрямування. Визначені мотиваційні впливи, від яких залежать рівні сформованості в майбутніх фахівців готовності до практичної діяльності.

Ключові слова: навчальна мотивація, особистість студента, якість професійного навчання, цілеспрямований вплив на мотивацію.

Шолох О. Особенности мотивации ценностного отношения к будущей профессии в учебной деятельности студентов психологического профиля.

В статье рассматриваются проблемы сформированности учебной мотивации студенчества к процессу получения будущей профессии. Представлены основные принципы продуктивной корректировки мотивации ценностного отношения к будущей профессиональной деятельности в процессе обучения в высшем учебном заведении. Охарактеризованы современные научные взгляды на проблему мотивации студентов относительно успешного получения будущей профессии психологического направления. Выполнение этих заданий зависит от уровня сформированности у будущих специалистов готовности к практической деятельности.

Ключевые слова: учебная мотивация, личность студента, качество профессиональной учебы, целенаправленное влияние на мотивацию.

Процеси європейської інтеграції охоплюють дедалі більше сфер життєдіяльності суспільства, включаючи й вищу освіту. Україна чітко визначила орієнтир на входження в освітній і науковий простір Європи, здійснюється модернізація освітньої діяльності в контексті

європейських вимог, дедалі наполегливіше освітяни працюють над проблемами приєднання до Болонського процесу.

Прийняття Закону «Про вищу освіту» в Україні зумовлене необхідністю кардинальних змін у діяльності викладачів вищої школи, спрямованих на підвищення якості й конкурентоспроможності освіти, вирішення стратегічних завдань, що стоять перед національною системою освіти в нових економічних і соціокультурних умовах, інтеграцію її в європейський і світовий освітній простір. Успішність виконання цих завдань залежить від рівня професійної майстерності майбутніх фахівців і сформованості їхньої готовності до практичної діяльності.

Суспільні, політичні, економічні та культурні процеси, які мають місце в нашій країні, визначають нові завдання пошуку шляхів підвищення рівня якості освіти. На перший план поставлені не тільки відповідність встановленим критеріям та рамкам, а й проблема зацікавленості студентів у навчальній діяльності як у засобі самовдосконалення, самореалізації та усвідомлення значущості осмисленого ціннісного ставлення до майбутньої професії. У цьому сенсі студентам бракує мотивації до навчальної діяльності протягом усього спланованого процесу здобуття професії в умовах вищого навчального закладу (ВНЗ). Мотивація навчальної діяльності є важливим компонентом будь-якої технології навчання. Саме від неї залежить включення учасників процесу навчання в спільну роботу, розвиток і становлення активної життєвої позиції особистості, і як результат – якість отриманої освіти. Врахування мотиваційних факторів навчальної діяльності студентів є однією з умов підвищення якості професійної підготовки студентства як майбутніх фахівців, визначальною умовою формування особистості випускників закладів вищої освіти. Це пов'язано також і з тим, що сьогоденне суспільство потребує від людини усвідомлення здійснюваних виборів, прийняття на себе відповідальності за життєве самовизначення, готовності постійно навчатися, підвищувати свій особистий та професійний рівень, вирішувати задачі формування життєвої мети та ціннісних орієнтацій щодо отримання вищої професійної освіти.

Готовність до праці є складним особистісним утворенням, що містить низку компонентів, які у своїй сукупності забезпечують

певній особі можливість успішної професійної орієнтації. Це, зі свого боку, визначає широке коло напрямів дослідження професійної підготовки психологів, у якому є суттєві наукові здобутки. Вагомий внесок у розкриття теоретичних аспектів мотивації навчальної діяльності особистості майбутніх психологів здійснили Л. Карамушка, А. Леонт'єв, А. Маркова, В. Моргун, які акцентували увагу на дослідженні особливостей побудови мотиваційної сфери індивіда, етапів формування мотивів та механізмів їх функціонування у свідомості людини, інтенсифікації та оптимізації педагогічного процесу. Також слід відзначити роботи таких учених, як Є. Ільїн, Є. Никіреєв, Ю. Орлов, В. Семиченко та ін., які досліджували проблеми розкриття важливого ставлення до майбутньої професії в студентів. Вивченню питання мотивації саме навчальної діяльності студентів присвячені роботи таких психологів та педагогів, як А. Вербицький, В. Вілюнас, А. Гебос, О. Гребенюк, Т. Лях, П. Якобсон, В. Якупнін.

Метою статті є вивчення взаємозв'язку мотивів навчальної діяльності з підвищення якості професійної підготовки студентів психологічного профілю та формування мотивації їх ціннісного ставлення до майбутньої професії.

Професіоналізація особистості є традиційно актуальною проблемою в сучасній педагогічній теорії та практиці. Особливий інтерес до фахового становлення майбутніх психологів зумовлюється усвідомленням ними ціннісного ставлення до соціальної значущості їхньої майбутньої професії в соціумі, стрімким зростанням її популярності та розширенням сфер застосування. Наявні тлумачення поняття «мотивація» нерідко ускладнюють однозначне розуміння його змісту. Мотивація, у широкому сенсі розуміння цього поняття, – це все, що викликає активність людини: потреби, інстинкти, емоції, установки тощо.

Механізм мотивації представляє систему взаємопов'язаних та взаємодіючих факторів, засобів, відносин та зв'язків. Для забезпечення ефективності навчання необхідно, щоб особливості організації та постановки навчального процесу на різних етапах освіти відповідали мотиваціям студентів. Крім того, необхідним є постійне підвищення мотиваційної діяльності студентів, тому що саме з нею пов'язана якість освіти у ВНЗ.

Уперше термін «мотивація» вжив А. Шопенгауер у статті «Чотири принципи достатньої причини». Під мотивацією він пояснював процес, який стимулює і підтримує поведінкову активність на певному рівні.

Представники різних галузей науки (психологи, педагоги, соціологи, біологи й ін.) протягом досить тривалого періоду займаються проблемою мотивації, однак дотепер вона залишається однією з найскладніших. Інтерес до вивчення мотивації обумовлений тим, що вона, будучи одним з основних компонентів будь-якої діяльності, багато в чому визначає її ефективність.

Детермінанти поведінки привернули увагу вчених ще в часи Демокріта. Джерела людської активності були об'єктом уваги Р. Декарта, Т. Гобса, Б. Спінози та інших відомих філософів. Більш широке вивчення мотивації починається в XV ст.

Представники психоаналітичних концепцій розділяють думку З. Фрейда і вважають основою мотивації біологічні інстинкти й потяги, «які під впливом соціальних умов частково придушуються й виступають у своїх непрямих, символічних формах» [4].

У неофрейдистських концепціях (А. Адлер, К. Хорні, Г. Саллівен, Е. Фром) перевага надається міжособистісним стосункам та іншим соціальним моментам, наприклад, прагненню до влади. Отже, мотивація розглядається вже як залежна від зовнішніх, а не від внутрішніх причин. Однак ці дві теорії були не сумісні з науковими уявленнями про соціальну природу людини.

У середині XX в. з'явилася ідея особистісного підходу до мотивації людини Г. Олпорта. У його теорії особистість розглядається як суб'єкт мотивації, людина – насамперед соціальна істота, яка не може розвиватися без контактів з іншими людьми, із суспільством. Він різко виступав проти загальноприйнятого в той час постулату психоаналізу, що розвиток – це адаптація, пристосування людини до навколишнього світу, за якого «природне в людині розуміється як егоїстичне, вороже суспільству» [7], доводячи, що людині властива саме потреба розірвати рівновагу й досягати все нових і нових вершин. Однак мотиви вчений розглядає, не пов'язуючи їх із соціальною детермінацією поведінки.

На думку В. Семиченко, поняття «мотивація» вживається в трьох значеннях: 1) як наявність системи чинників, що спонукають

до відповідної активності, сукупність причин, у силу яких людина діє або не діє в різних ситуаціях; 2) як усвідомлене використання системи збудників, що сприяють активізації певних дій; 3) як процес розгортання певної системи збудників у структурі відповідної діяльності.

Термін «мотивація» використовується в сучасній науці у двоякому розумінні: як визначення системи факторів, що детермінують поведінку (сюди увійшли потреби, мотиви, цілі, наміри, прагнення і багато іншого), і як характеристика процесу чи функції, що стимулює й підтримує поведінкову активність на певному рівні (Рис. 1).

На думку С. Занюка, мотивація – «це сукупність спонукальних факторів, які визначають активність особистості; це всі мотиви, потреби, стимули, ситуативні чинники, які спонукають поведінку людини» [5].

Рис 1. Мотивація як функція

У своєму дослідженні ми виходимо з того, що мотивація навчальної діяльності – це система мотивів, які спонукають студентську спільноту оволодівати знаннями та способами пізнання, свідомо ставитись до навчання, а до майбутньої професії – як до життєвої цінності.

У цілому під ставленням у філософії розуміється спосіб причетного буття речей як умова виявлення та реалізації прихованих у них властивостей. Ставлення не відображає властивості речей, воно розкривається як форма участі, співучасті в чому-небудь, значимості чого-небудь. Ставлення вказує на зв'язок між предметом (явищем) і суб'єктом, що характеризується значенням першого і другого [13].

Поняття «цінність» близько поняттю «значення». За твердженням С. Анісімова, коли говорять про значення чого-небудь, то, як правило, мають на увазі не сам предмет, а ту роль, яку він може відігравати в житті, діяльності людей із точки зору їх потреб, інтересів, цілей. Залежно від цього значення предмета може змінюватися: бути позитивним або негативним, більш або менш важливим [1]. Зі свого боку, *ціннісне ставлення* розглядається як один із атрибутів соціокультурного існування людини, а *людина* – як носій ціннісного відношення. У цьому дослідженні ціннісне ставлення до майбутньої професії має бути позитивно вмотивованим.

Серед умов створення позитивної мотивації навчання відмічають [3]: відповідність навчального процесу тим цілям, які ставить перед собою студент; задоволення пізнавальних інтересів і потреб студентів у навчальній діяльності; наявність ініціюючих факторів навчання – новизни, дослідницьких і творчих елементів; актуалізацію когнітивних, регуляційних, виконавчих функції і параметрів мотивів (види, рівні, етапи, якості, вияви); диференційованість типів мотивації в різних формах навчання, врахування їх взаємодії; розходження попередньої мотивації, яка є у студента до початку навчання, і власне мотивації навчання, яка повинна регулюватися викладачем; посилення дії спонукальних мотивів, самоствердження і самореалізації в умовах соціального запиту (духовного, інтелектуального і професійного).

Набуття знань, умінь та навичок студентами психологічного профілю в процесі навчання відбувається безпосередньо через дії, спрямовані на вирішення конкретних задач. Ієрархія дій знаходиться в прямій залежності від різних форм мотивації суб'єктів навчання (навчально-пізнавальні мотиви пов'язані з теоретико-пізнавальними способами дій, оволодіння узагальненими способами дій характерно для мотивів самоосвіти тощо). Як підкреслив С. Рубинштейн: «Включення дії у новий, більший контекст додає їй нового змісту і велику внутрішню змістовність, а її мотивації – значну насиченість» [12]. Залежно від того, у яку мотиваційно-змістовну систему включена ця дія, змінюється не лише її спрямованість, але й ефективність виконання. Саме тому необхідним є пристосування педагога до конкретного суб'єкта навчання (особистості студента).

Особливість роботи психолога зумовлена необхідністю постійного тісного душевного контакту з іншою людиною. Це

висуває особливі вимоги до його ціннісно-сміслової сфери, змістові аспекти якої потенційно визначають як конструктивні, так і деструктивні особливості його професійної діяльності, формування мотиваційної готовності (чи неготовності) до неї, впливають на успішність у процесі здобуття професії психолога.

Натомість професіоналізація можлива за умови, коли професія є для студента сферою реалізації його найважливіших особистісних цінностей, можливо, навіть смислу життя, а сам процес здобуття професії забезпечує мотиваційне налаштування на професійну діяльність.

Мотивація до навчання виділяється рядом факторів:

- освітньою системою, освітнім закладом;
- організацією освітнього процесу;
- особливостями того, хто навчається (вік, стать, інтелектуальний розвиток, навички та здібності, рівень запитів, самооцінка, можливість взаємодії з іншими студентами і т.п.);
- суб'єктивними особливостями викладачів, їх ставленням до студентів, до дисципліни, що ним викладається, підхід до справи освіти;
- особливостями організаційного підходу до організації навчального процесу з боку керівника навчального закладу, його зацікавленості у створенні вільного навчального простору, створення умов для творчого розвитку студентства (до цього можна віднести й особливості створення навчальної матеріальної бази, розвиток творчого потенціалу педагогічного колективу, розробка та впровадження можливостей додаткового матеріального заохочення тощо).

До того ж, мотивацію до навчання не можна розглядати тільки з позиції психології навчальної діяльності, а насамперед – із позиції суспільного підходу до освіти взагалі, і до професійної освіти зокрема. Навчальна мотивація системна і характеризується спрямованістю, сталістю й динамічністю [6].

Серед причин, що поліпшують чи погіршують підготовку спеціаліста вищої кваліфікації, великого значення набуває сформованість мотивації щодо навчання, яка, зі свого боку, залежить від об'єктивних і суб'єктивних чинників розвитку особистості, що формуються задовго до студентських років. Мотивація не може з часом не змінюватися. Відтак, якщо мотиваційні чинники суб'єкта

навчального процесу не сприяють якості навчання, то треба допомогти йому їх сформувавши. Спроби такої допомоги будуть, як на наш розсуд, успішними, коли найповніше використовуватиметься потенціал гуманістичного підходу в освіті, що забезпечить «необхідне могутнє реформаційне зрушення, відновлення життєвих цінностей, ... джерелом яких є віра у своє вище покликання, можливість досягти в цьому світі свого ідеалу» [9].

Основне завдання нової системи освіти – підвищення рівня професіоналізації і розвитку особистості. Однією з основних умов підвищення якості професійної підготовки являється врахування ціннісно-мотиваційних факторів навчальної діяльності студентів, які багато в чому визначають процес формування особистості випускників вищого навчального закладу.

Проблема мотивації врахування потреб особистості студента є центральною в дослідженні її властивостей. Мотивація навчання визначається як складне явище, яке формується в навчальній діяльності і залежить від умов організації процесу навчання і активності студента в цьому процесі. З іншого боку – це система цілей, потреб і мотивів, які стимулюють людину успішно оволодівати знаннями, способами пізнання, забезпечуючи свідоме відношення до навчання, активність навчальній діяльності. Отже, навчальна мотивація залежить від внутрішніх і зовнішніх факторів і проявляється в умовах навчальної діяльності, діяльності студента, яка протікає в рамках навчального процесу, активність студента по засвоєнню нових знань і оволодінню способами їх здобування [10; 11].

Мотиви навчальної діяльності студентів поділяють на внутрішні і зовнішні. До *внутрішніх* належать: суспільна значущість навчання; професійні мотиви, що відображають значення навчальної діяльності для оволодіння майбутньою професією; пізнавальні, пов'язані з набуттям нових знань. *Зовнішні мотиви* зорієнтовані на цінності, що лежать поза навчальною діяльністю: мотиви матеріального заохочення; особисті інтереси, пов'язані з одержанням диплома; побоювання стягнень через неуспішність; мотиви спілкування, престижу серед студентів тощо.

По-справжньому позитивно впливають на діяльність студентів психологічного профілю внутрішні мотиви. Окрім навчальної діяльності, студентам (особливо старших курсів) властива ще й

дослідницька діяльність. До групи внутрішніх мотивів, які впливають на ефективність дослідницької діяльності, відносять прагнення пізнати нове, оволодіти певною інформацією, збагатити власні знання, розширити світогляд, виявити інтелектуальну активність, збагатити власний духовний потенціал тощо. Подані мотиви підвищують ефективність пошукової роботи, з іншого боку, за певних обставин створюються, породжуються в роботі. Такий мотив, як інтерес, здатний забезпечувати формування певних почуттів, думок, дій, що відрізняється конструктивним впливом на результат дослідницької діяльності. Інтерес до пошукової роботи здатний породити інтелектуальну напругу, творчу активність, енергійність, натхнення, вдумливість, прагнення оволодіти якісно новими знаннями, відповідальність за об'єктивність отриманих результатів дослідження [2].

За належністю до етапу навчання виділяють вступну, поточну і заключну мотивацію. Вступна мотивація активізує навчальну діяльність студентів, сприяє формуванню початкового бажання освоїти навчальний матеріал, викликає інтерес до процесу навчання. Поточна мотивація забезпечує оптимальне педагогічне спілкування в процесі навчання, сприяє формуванню стійкого інтересу до навчальної діяльності та підтримує цей інтерес на всіх етапах навчання. Вступна мотивація може здійснюватись у формі бесіди, показу, демонстрації того чи іншого предмета або явища, на яке буде спрямовано весь процес навчання. При цьому основними методами є мотивуючий вступ і мотивуюча демонстрація.

Поточна мотивація використовується для підтримки постійного інтересу до навчальної діяльності. Вона може здійснюватися різними методами навчання відповідно до етапів навчальної діяльності: у процесі пояснення (бесіда, лекція, розповідь); у ході виконання практичних завдань (розв'язання задач, вирішення завдань, виконання лабораторних робіт); у процесі контролю (поточний, підсумковий, заключний тощо) [8].

У навчанні процес мотивації є безперервним, оскільки вивчення будь-якого навчального матеріалу закладає основу для викладання нового. Мотивація не повинна завершуватись при проходженні чергового відрізка навчання, вона має зберігатися й підсилюватися для подальшого навчання. Процес мотивації у навчанні має характер певного циклу, він повторюється на кожному навчальному відрізку

на вищому рівні. Саме тому забезпечення викладачем кожного етапу мотиваційного циклу в навчанні має здійснюватися за допомогою спеціальних прийомів і методів.

Проведений аналіз мотивації до навчання студентів психологічного профілю ВНЗ показав, що, незважаючи на наявність різних концептуальних підходів до розгляду сутності мотивації, обов'язковими є наступні вимоги:

а) необхідність цілеспрямованого впливу на мотивацію навчання студентів із боку педагогів;

б) урахування особливостей мотиваційної сфери тих, хто навчається;

в) створення на певному етапі навчання умов для переведення зовнішньої мотивації у внутрішню.

Крім того, істотні соціально-економічні та політичні перетворення в Україні об'єктивно привели до помітних змін мотивів життєдіяльності студентства психологічного профілю. Це обумовлює необхідність проведення більш детальних теоретичних і практичних досліджень щодо вивчення мотивації ціннісного ставлення студентів психологічного профілю до майбутньої професії.

На думку В. Фролової, важливість оволодіння професією практичного психолога полягає в тому, що, крім набуття знань, практичних навичок і вмінь, за час навчання необхідно здійснити величезну роботу з орієнтації на ціннісний скарб професії психолога. Тобто достатній рівень професійної підготовки майбутнього психолога можливий лише за умови певного рівня розвитку та самореалізації його особистості.

Отже, можна визначити й обґрунтувати концептуальні положення, закладені в зміст проведеного дослідження:

– мотивацію будь-якого виду діяльності слід розглядати як частину складного системного утворення – мотиваційної сфери особистості, структура якої визначається проєкціями основних систем життєдіяльності (поточного життєзабезпечення, особистісного розвитку, навчальної діяльності, соціальної взаємодії, професійного становлення);

– дослідження мотивації навчальної діяльності студентів психологічного профілю значною мірою обумовлено вибором вихідної педагогічної парадигми: особистісного розвитку

майбутнього професіонала і професійного становлення особистості в процесі навчання;

– у контексті необхідності впровадження безперервності освіти, головним завданням освітньої і виховної діяльності вищої школи стає не лише безпосереднє навчання студентів, а формування психологічних механізмів (насамперед мотиваційних основ) подальшого професійного розвитку професіонала;

– у процесі дослідження будь-якої мотиваційної складової слід вивчати не лише ізольовані, відокремлені один від одного види мотивів, а також їх складні, інтегративні комплекси.

Мотивація навчання повинна розглядатися як процес, який спрямовує, регулює й активізує діяльність суб'єкта навчання. Мотивація визначає змістовну вибірковість у навчальній діяльності, впливає на вибір мотивуючих факторів, тому що справжні мотиви краще проявляються в ситуаціях, які створюють необхідність вибору й сповідання ціннісного ставлення до майбутньої професії.

Література

- 1. Анісімов С. Ф.** Духовні цінності: виробництво і споживання / С.Ф. Анісімов. – М.: Думка, 1988. – 178 с. **2. Бачієва Л. О.** Мотивація дослідницької діяльності магістрів інженерно-педагогічних спеціальностей [Електронний ресурс] / Л. О. Бачієва. – Режим доступу: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2010_25_1/bahieva.pdf.
- 3. Журавльова О. І.** Сучасні проблеми мотивації педагогічної діяльності в процесі навчання у вищій школі [Електронний ресурс] / О. І. Журавльова. – Режим доступу: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/soc_gum/pspo/2005_8_2/doc_pdf/jyravleva.pdf.
- 4. Занюк С. С.** Тренінг особистісної причинності як метод формування мотивації навчання. Психологія / С. С. Занюк. – К.: Збірник наукових праць Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. – Вип. 2(9), ч. 1., 2000. – 176 с. **5. Занюк С. С.** Мотиваційний тренінг. Формування мотивації учбової діяльності у студентів та старшокласників, Практична психологія та соціальна робота / С. С. Занюк. К.: Либідь. – 42 с. **6. Зимняя И. А.** Педагогическая психология: [учебник для вузов] / И. А. Зимняя. – М.: Логос, 2003. – 384 с. **7. Ильин Е. П.** Мотивация и мотивы / Е. П. Ильин. – СПб.: Питер, 2002. – 512 с. **8. Коваленко О. Е.** Методика професійного навчання: [підруч. для студ. вищ. навч. закл.] / О. Е. Коваленко. – Х.: Видавництво НУА, 2005. – 360 с. **9. Левченко О. О.** До вирішення проблеми наближення культурного ідеалу молоді в сучасному вищому навчальному закладі: зб. наук. праць Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля /

[за заг. ред. проф. О. Л. Голубенка] / Ч.1. – Луганськ : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2002. **10. Маркова А. К.** Формирование мотивации учения : [кн. для учителя] / А. К. Маркова, Т. А. Матис, А. Б. Орлов. – М. : Просвещение, 1990. – 192 с. **11. Підгородецька В. М.** Проблема формування мотивації навчальної діяльності студентів / В. М. Підгорецька // Научный прогресс на рубеже тысячелетий – 2007 : материалы II международной научно-практической конференции, 1-15 июня. 2007 г. – Днепропетровск : Наука и образование, 2007. – Т. 9. – С. 23-26. **12. Рубинштейн С. Л.** Проблемы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. – М. : Педагогика, 1973. – 423 с. **13. Сучасний** філософський словник / [під заг. ред. проф. Е. Кемерова]. – Лондон; Фракфурт-на-Майні, Париж; Люксембург; Москва; Мінськ : ПАНКПРИНТД, 1998. – 1064 с.

SUMMARY

Sholoh O. Motivation peculiarities of value-based attitude to future career in psychological-profile students' training activities.

The paper presents the basic principles of academic motivation forming to future careers. We characterize modern scientific views on the issue of students' motivation for a successful future career building in psychological profiling. The article identifies motivational influences that affect the levels of prospective specialist willingness to practice.

Motivation of educational activity is an important component of any technology education. It depends on the ability of education stakeholders to work together, development and formation of individual's active life position, and as a result – the quality of education. Taking into account the motivational factors of students' learning activities there is a prerequisite for improving the quality of vocational training of the students as future professionals. This is due to the fact that today's society demands from a person understanding of an ongoing choice, assuming of responsibility for the life, continuous learning, personal and professional level improvement, solution of the problems concerning life goals and values setting to obtain higher professional education.

Problems with psychology skills development is that, apart from knowledge and practical skills acquisition, there is a necessity of carrying out work on targeting. That sufficient level of a future psychologist training is possible on condition a certain level of development and fulfillment of his personality is reached.

The motivational factors of students' learning activities are a prerequisite for improving the quality of students' vocational training, their becoming prospective specialists which results in the formation of a graduate's individuality.

Key words: academic motivation, student's personality, the quality of vocational training, meaningful impact on motivation.